

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 421.

Anden Session.

107de Møde.

Mandagen den 10de Marts.

(Fortf.)

Formanden: Jeg skal nu afvente, om der fremsættes Forslag til Nedsættelsen af et Udvalg, (Ophold.) Da intet Forslag gjøres, vil Lovforslaget altsaa gaae umiddelbart til 2den Behandling. Jeg skal nærmere angive den Tidsfrist, da Endringsforslag ville være at indgive. Efter Dagsordenen gik man derpaa over til eneste Behandling af „Forslag til Lov om flere Domaineeiendommers Afhændelse“. Intet Endringsforslag var stillet; Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Winther: Det er med Hensyn til en af de Endringer, som dette Lovforslag har faaet, siden vi sidst her havde det til Behandling, at jeg vil tillade mig at tage Ordet, nemlig Endringen under Nr. 10, at Ledøie-Plantagen ikke skal kunne sælges, uden paa Vilkaar at den ogsaa „fremtidigt behandles som Fredskov“. Det var af Regjeringen foreslaaet, at den skulde kunne sælges, enten som Fredskov eller til Afdrivning, og det er af den høitærede Finantsminister fremhævet, at det var meget muligt, at Staten kunde indvinde en langt større Sum derfor ved den sidstnævnte Afhændelsesmaade. Det er med Hensyn hertil, at jeg vilde udtale det Haab, at Finantsministeren ikke paa Grund af den Bestemmelse, her er tagen, vilde undlade at varetage Statskassens Læve, men lade Plantagen opraabe alternativt til Afdrivning eller til Fredskovs Behandling, for at man kunde see, hvad Resultatet af disse to forskellige Afhændelsesmaader kunde blive. Denne Lov gaaer jo nemlig ikke ud paa, at man skal sælge disse Eiendomme, men kun paa, at man skal forsøge

at faae dem solgte, og altsaa har Regjeringen frie Hænder til ikke at approbere Budet, hvis den maatte finde, at der var en fordeelagtigere Maade at stille sig af med denne Statseiendom paa end den, Lovforslaget bestemmer. Jeg troer, at de Grunde, der ere blevne anførte for denne Bestemmelse paa et andet Sted, vare af den Art, at man ikke kan Andet end give Ministeren Ret i, at man ikke burde tage synderligt Hensyn til dem; jeg troer ikke, at Climamet i Sjælland skal blive meget værre, fordi man omhugger denne Plantage paa omtrent 42 Tdr. Land, og ligesaa lidt troer jeg, at der 2 Mill. Borte fra Skoven ere paatrængende nødvendige „national-oeconomiske“ Grunde for at beholde en saadan Skov. Jeg troer, at man i hiiin Egn her fra Kjøbenhavn af kan skaffe sig de Skovskifter og Koftefaster og hvad det er for Ting, der skulde dannes af Affetræerne i denne Plantage, med ligesaa stor Letthed som derfra, eller hvad enten denne Skov er til eller ikke, saa at det vistnok ikke kan have nogen stor national-oeconomisk Interesse, at vedligeholde denne Skov af saadanne Grunde.

Der er foretaget en anden Endring ved Loven, idet der en sat endnu en Domaine til, som skal søges afhændet, nemlig Eskbjerg Skov paa Falster; jeg finder det meget henstigtsmæssigt, at Landsthinget ogsaa har tilføiet denne Eiendom, især da den staaer i Forbindelse med den foregaaende Madestov.

Derimod kan jeg ikke finde det henstigtsmæssigt, at man har udeladt den Bemyndigelse, Regjeringen havde faaet med Hensyn til Afhændelsen af Silkeborg Domaine. Hvorfor jeg beklager dette, er, fordi dette Thing havde vist Regjeringen den Tillid, at overlade den at afgjøre denne Sag, og tillige havde gjort dette, fordi man havde grundet Frygt for, at der dog ikke lod sig finde nogen bedre Afgjø-